

Hárman vagyunk
a gépen, a két pilóta
kidől...

Mérges voltam a piacokra

A Blochamps Capital ügyvezetője szerint Kína és az olajár együtt már túl sok a világgazdaságnak. Karagich István privátbanki szakértő csinál egy teát.

KÉRDEZETT: FEKETE EMESE

Januárban enyhe sokkot kaptak a befektetők. Mennyire lesz tartós a zuhanás?

Ez olyan sokk, ami már sokkal előbb is bekövetkezhetett volna. A kínai valóság és az, amit ők a statisztikáikban mutatnak a gazdaságukról, sok mérvadó forrás szerint köszönő viszonyban sincsenek egymással. Az árfolyamot mesterségesen tartják karban, hitelbuborékot fújnak, és kiterjedt az árnyékbankrendszer, vagyis a nem banki háttérű pénzügyi szolgáltatók magasabb kockázatú és ellenőrzés nélküli piaca.

A kínai magánszféra például GDP-arányosan háromszor olyan gyorsan adósodik el az utóbbi hét évben, mint

az anno fogyasztási világrekorder amerikai magánszféra tette a válság előtt, 2000 és 2007 között. A növekedéssel egy sereg nem egészséges mellékfolyamat burjánzik Kínában, ezek hatásai kukkantottak most a felszínre. De ez így volt évekkel ezelőtt is.

Eddig miért nem zavarta ez a befektetőket?

Én nagyon mérges voltam a részvénytőkepiacokra. Persze, befektetőként örültem, jó volt, hogy sokat lehetett nyerni, de ez nem volt egészséges. Olyan cégek részvényei drágultak rekordszintre a likviditásbőség közepette, amelyek mögött nem volt reáltejesítmény. Kicsit úgy, mint a dotkomlufinál a 2000-es évek elején. Rengeteg pénz volt a világban, és

a nullás kamatkörnyezetben valahiba kellett rakni.

A legkisebb jó hírre is fogékonyak lettek a befektetők, és sokkal inkább a „nehogy kimaradjak belőle”-sztori volt ez, mint hogy mérlegelem, megnyit ér valójában egy vállalat. Most viszont már mindenkinek világos, hogy Kína jelentősen lelassul, a fogyasztás az egész világon alacsony, az olaj ára meg nem 120 dollár, hanem csak 30. Ez így együtt már túl sok, és nem tűnik gyors lefolyásúnak.

Mekkora baj, hogy pont az elmúlt években kockázatvállalóbbak lettek a magyar befektetők?

Szerintem a magyar kisbefektetők, de a privátbanki ügyfelek is rettentő konzervatívak. Az utóbbi körre pontosan rálátunk, körülbelül ötvenezer számlán 18–20 ezer ember tart összesen 3500 milliárd forintot a privátbanki szolgáltatóknál. Most kifejezetten jól jön a vagyonosok konzervatív portfóliószerkezete. Átlagos privátbanki vagyonuk 30–40 százaléka még ma is készpénzben, bankbetétben, esetleg pénzpiaci alapon van. De volt ez 70 százalék is. Igaz, akkor 7–9 százalékos, míg most nullás betéti kamatok mellett.

Akkor most vegyenek részvényt?

Nem, még nem jött el az ideje. Osztom Soros György véleményét. A minap azt mondta, Kínában elkerülhetetlen lesz a hard landing, vagyis hogy a gazdaság jókora kijózanító pofont fog kapni. Ennek és a rekordalacsony olajáraknak is tovaryűrűző hatásuk van, ezért most inkább nyugton kell maradni.

Ha hárman vagyunk egy gépen és a két pilóta kidől, eljátszhatunk a gondolattal, hogy mégis puhán érünk földet, de ennek nincsenek meg a fundamentális alapjai. A piac meg kell várni, hogy megnyugodjanak a kedélyek. Ez tökéletes idő arra, hogy az ember csináljon egy teát, és elgondolkodjon rajta, hogy tényleg akkora gond-e, ha ebben az évben nem csinál 15 százalék hozamot. **F**

FOTÓ: ORBITAL STRANGERS